

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka a Mgr. et Ing. et Bc. Radovana Havelce v právní věci stěžovatelky **Rady pro rozhlasové a televizní vysílání**, se sídlem v Praze 10, Krátká 10, za účasti **České televize**, se sídlem v Praze 4 – Kavčí hory, Na Hřebenech II, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2005, č. j. 6 Ca 123/2005 – 39,

t a k t o :

Rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2005, č. j. 6 Ca 123/2005 – 39 **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 12. 7. 2005, č. j. 6 Ca 123/2005 – 39, bylo zrušeno rozhodnutí stěžovatelky ze dne 23. 2. 2005, písemně vyhotoveného 22. 3. 2005, č. j. Rpo/147/04/947, jímž byla České televizi (dále jen „ČT“) uložena pokuta ve výši 100 000 Kč za odvysílání reportáže „Střet zájmů po vědecku“ v rámci pořadu R. ČT, jehož odvysíláním dne 1. 11. 2004 na programu ČT 1 a dne 3. 11. 2004 na programu ČT 2 došlo k porušení povinnosti stanovené § 31 odst. 2 zákona č. 231/2001 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o vysílání“). Městský soud v odůvodnění napadeného rozsudku uvedl, že z přepisu odvysílané reportáže vyplývá, že prof. P. dostal přiměřený časový prostor k vyjádření se k dané problematice. Informace uvedené v reportáži odpovídají skutečnému stavu (prof. P. byl uveden mezi kandidáty na prezidenta ve vnitrostranickém referendu ČSSD, je vedoucím pracoviště, které získalo grant ve výši 27 000 000 Kč, je členem orgánů, které návrhy na přidělení grantů posuzují). Využití názorů vyjádřených F. G. nelze považovat za zkreslující proto, že jmenovaný je bývalým zaměstnancem CESES. Městský soud uvedl, že je pravdou, že do reportáže nebyly zařazeny informace o tom, jaké granty, v jaké výši a komu byly v předmětném období přiděleny a jakým konkrétním způsobem bylo o přidělení grantu

CESES rozhodováno, avšak reportáž si nekladla za cíl informovat o tom, že předmětný grant byl přidělen neoprávněně. Pouze poukazovala na fakt, že vedoucí vědeckého pracoviště, které získalo poměrně vysokou částku jako grant na určitý projekt, působí i v orgánech, které návrhy na přidělení posuzují a že má určité kontakty s jednou z politických stran. Skutečnost, že prof. P. nebyl v reportáži přímo konfrontován s dalšími zúčastněnými, nemá dle názoru městského soudu vliv na objektivnost poskytnutých informací. Po zvážení všech okolností případu dospěl městský soud k závěru, že provedenými zjištěními v rámci správního řízení nebylo prokázáno, že ČT v dané věci porušila povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů.

Stěžovatelka v kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě namítala nezákonnost napadeného rozsudku spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení ve smyslu ust. § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Stěžovatelka vyjádřila nesouhlas se závěrem soudu, že nebylo prokázáno, že provozovatel vysílání v dané věci porušil povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů. Z celkového vyznění reportáže zcela zjevně vyplývá, že jejím cílem nebylo pouze to, co uvádí soud, ale že zcela zjevně kritizuje přidělení grantu projektu CESES a předkládá ho veřejnosti jako neoprávněné, přičemž tuto neoprávněnost opírá o kontakty prof. P. na špičky ČSSD a nevěnuje se objektivně posouzení kvality projektu CESES ani způsobu jeho hodnocení a schvalování. Postoj redakce je podle stěžovatelky zjevně podjatý. Moderátor již v anotaci reportáže předkládá veřejnosti jasné závěry, když říká, že prof. P. přihrál sám sobě 27 000 000 Kč a že je to vědec, který ze střetu zájmů nedělá vědu, přičemž v celé reportáži nebylo prokázáno, že by prof. P. zajistil pracovišti CESES zmiňovanou sumu. Pouze zazněla informace, že je členem odborné komise, která hodnotí předložené projekty, přičemž zároveň prof. P. uvedl, že předmětný projekt v rámci této komise nehodnotil. Vůbec z reportáže nebylo zřejmé, kdo skutečně projekt posuzoval, kdo o přidělení skutečně rozhodoval a jakou reálnou roli prof. P. mohl hrát. Navíc vůbec nebylo prezentováno, že 27 854 000 Kč je sumární částka, která se rozkládá mezi následující pracoviště: CESES – 12 739 550 Kč, I. s. s. FSV - 5 736 450 Kč, S. ú. AV ČR – 6 623 000 Kč, F. s. s. MU – 2 755 000 Kč, že CESES je povinna vložit do řešení projektu další finanční zdroje a že vedoucím týmu není prof. P., ale prof. J. M. Dále reportér výslovně tvrdí, že kontakty prof. P. na špičky ČSSD mu umožňují získávat desetimilionové dotace ze státního rozpočtu. V reportáži však rozhodně není žádným způsobem prokázáno, že tyto kontakty mu umožňují získávat dotace v uvedené výši a tudíž není možné, aby reportér takovou skutečnost tvrdil. Z uvedeného zcela zjevně vyplývá, že postoj redakce je zaujatý a taková je i celá reportáž, neboť divákům podsouvá závěry, pro něž v reportáži není opora. Reportáž se objektivně nezabývá ani obsahem a úrovní projektu CESES, naopak se snaží spíše zdiskreditovat jak samotný projekt, tak činnost CESES. Na žádném místě se projektu seriózně nevěnuje. Stěžovatelka zásadně nesouhlasí se stanoviskem soudu, který hodnotí objektivitu jen podle času poskytnutého jednotlivým stranám k vyjádření. Není vždy možné zajistit, aby od všech stran zazněly relevantní informace v dostatečném množství, ale z reportáže musí být tato snaha alespoň seznatelná, a to i pro diváka. V předmětné reportáži však již způsob jejího vedení, tedy natočení jednotlivých rozhovorů, jejich rozstříhání a prokládání takovou snahu popírá. Z reportáže na mnoha místech není patrné, na co jsou vlastně jednotlivé osoby dotazovány a na jaký konkrétní dotaz reportéra odpovídají. Odpovědi jsou rozstříhané na části, ty jsou od sebe oddělené a proloženy jinými výpověďmi, což jejich smysl i význam do jisté míry posouvá. Zároveň tento způsob umožňuje i manipulaci se smyslem sdělení aktérů reportáže. Proto stěžovatelka navrhla, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena městskému soudu k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadený rozsudek v souladu s ust. § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. v rozsahu a z důvodů, které uplatnila stěžovatelka v kasační stížnosti a přitom sám shledal vadu uvedenou v odst. 3 citovaného ustanovení, k níž musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle ustanovení § 31 odst. 1 věta první zákona o vysílání poskytuje provozovatel vysílání objektivní a vyvážené informace nezbytné pro svobodné vytváření názorů.

V citovaném ustanovení je pro ČT, jako jednoho z provozovatelů vysílání, stanovena povinnost poskytovat divákům objektivní a vyvážené informace. Kromě citovaného ustanovení je tato povinnost ve vztahu k ČT, která je veřejnoprávní korporací zřízenou zákonem za účelem poskytování služby veřejnosti tvorbou a šířením programů, resp. za účelem poskytování objektivní a všestranné informace pro svobodné vytváření názorů, stanovena také v ustanovení § 2 odst. 2 písm. a) zákona č. 483/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je jedním z hlavních úkolů veřejné služby v oblasti televizního vysílání „poskytování objektivních, ověřených, ve svém celku vyvážených a všestranných informací pro svobodné vytváření názorů“.

Pojem objektivní a vyvážené informace, použitý v obou citovaných ustanoveních, je neurčitým právním pojmem. Takový pojem zahrnuje jevy nebo skutečnosti, které nelze úspěšně zcela přesně právně definovat. Jejich obsah a rozsah se může měnit, např. v závislosti na čase a místě aplikace právního předpisu. Zákonodárce tak vytváří správnímu orgánu prostor, aby zhodnotil, zda konkrétní případ lze podřadit pod neurčitý právní pojem či nikoliv. Při interpretaci neurčitého právního pojmu se pak uvážení správního orgánu, na rozdíl od realizace diskreční pravomoci, zaměřuje na konkrétní skutkovou podstatu a její vyhodnocení, tzn., že je nutno nejprve objasnit neurčitý právní pojem a jeho rozsah, a poté hodnotit, zda skutečnosti konkrétního případu lze zařadit do rámce vytvořeného rozsahem neurčitého právního pojmu.

Výklad neurčitého právního pojmu správním orgánem je podroben soudnímu přezkumu. Při svém rozhodování správní soud řeší otázku, zda určitý jev reálného života byl správním orgánem správně podřazen pod neurčitý právní pojem, v daném případě, zda informace poskytnuté divákovi v reportáži „Střet zájmů po vědecku“ byly objektivní a vyvážené. Soud musí mít možnost přezkoumat, zda interpretace a aplikace neurčitého právního pojmu správním orgánem je v souladu se zákonem, jaké podklady pro své rozhodnutí k tomu správní orgán soustředil, zda tak učinil v rozsahu, který mu umožnil ve věci správně rozhodnout a zda jeho zjištění s těmito podklady nejsou v logickém rozporu. Jestliže takový přezkum možný není, je rozhodnutí pro nedostatek důvodů nepřezkoumatelné. Úkolem soudu je tedy kontrola zákonnosti rozhodnutí správního orgánu a dodržení zákonem stanovených pravidel v řízení, jež vydání správního rozhodnutí předcházelo. Soudu nepřísluší, aby správní orgán nahradil, provedl sám vlastní hodnocení a učinil závěr, zda předmětné jednání naplnilo či nenaplnilo neurčitý právní pojem, neboť by tak nepřípustným způsobem zasáhl do činnosti správního orgánu. Takto ale v daném případě městský soud postupoval, sám zvážil všechny okolnosti případu, na základě čehož dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že ČT v daném případě neporušila povinnost poskytovat objektivní a vyvážené informace. Vůbec se tak nezabýval tím, zda stěžovatel při aplikaci neurčitého právního pojmu vyložil, co jím rozumí, které znaky k jeho naplnění vyhledává, v jakém rozsahu a jakým procesem je našel a jakou logickou úvahou shledal, že jsou dány. Městský soud, aniž by vybočil z mezí, které mu zákon dává, totiž posoudit pouze zákonnost rozhodnutí, měl dostatečný prostor k tomu, aby jednotlivé fáze tohoto procesu podrobil své kontrole a poskytl

dostatečnou ochranu ČT, ovšem jen potud, byla-li odpovídající námitka obsažena v žalobě, což ale neučinil a interpretaci neurčitého právního pojmu stěžovatelem anuloval svou interpretací, navíc poměrně kusou. Proto je napadený rozsudek podle ustanovení § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle ust. § 110 odst. 1 s. ř. s. napadený rozsudek městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je tento soud podle odst. 3 citovaného ustanovení vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku. O věci bylo rozhodnuto bez jednání postupem podle § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož o kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud zpravidla bez jednání.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne městský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 2 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2007

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu